

השריעה האסלאמית היא מה שאלוהים חוקק עבור משרת

יו המוסלמים במונחים של הוראות, כללים ומערכות כדי לכוון חיים צודקים ולנהל את האינטרסים של האנשים וביטחונם באמונות, פולחן, מוסר, עסקאות ומערכות חיים, על שונותם סניפים להסדיר את מערכת היחסים של אנשים עם אדונם ואת יחסיהם זה עם זה ולהשיג את האושר שלהם בעולם הזה ובעולם הבא. מי שמגיע למכללות הללו או מתקרב אליהן פועל לפי חוק האל, ללא קשר לזה

ותו וסוג השתייכותו. אלוהים מטיל על אנשים דין וחשבון על מעשים וכוונות, ולחוק האסלאמי יש משמעות אנציקלופדית המתאימה לכל מאמץ חיובי שנעשה כדי לבנות את אדמה ומשקיעה את תוכנו לטובת חיי אדם וכבודו, והיא מתאימה לכל מה שמשיג את בריאות האדם ומזון, ביטחון ויציבות, ומכילה את כל מה שמקדם התפתחות בטוחה, התקדמות מדעית מועילה וקידום ציוויליזציוני רציונלי.

והשריעה האסלאמית עם כל מאמץ אנושי שנעשה לבנות חברות, לארגן את ענייני האנשים, לנהל את האינטרסים שלהם, לעודד את שאיפותיהם ולהגשים את שאיפות הדורות שלהם. האחר ומשתף פעולה עם האחר בכל עבודה המשיגה טוב, ביטחון, ביטחון ושלוש לחברות. החוק האסלאמי קורא לפעולה אנושית קולקטיבית כדי לקדם יחד את המשימה של המנדט האלוהי המשותף לבנות את כדור הארץ, אלא לבנות את היקום ולכוון חיי אדם הגונים.

ד"ר חמיד אל-ריפאי אומר בספרו שותפים לא שומרים השריעה באיסלאם היא ארגון ענייני החיים, ניהול האינטרסים של אנשים וכינון הצדק ביניהם. חופשי, מכובד, בטוח החוק האסלאמי, בקצרה, הוא לכוון חיים ולהשיג את האינטרסים של המשרתים, וזהו הבסיס לחוק האל. חוקרי האסלאם ומשפטני השריעה קובעים כלל זהב שאומר: "איפה שיש עניין, אז יש חוק ה". השריעה היא אינהרנטית לאינטרסים של אנשים ופסיקותיה סובבות סביב האינטרס האנושי. האינטרס האנושי הוא בבטחון הנפשי, בבטחון הדתי, בבטחון חיוני, בבטחון סביבתי ובבטחון הסוציאלי. הבריאות, בבטחון המוסרי ובבטחון הסוציאלי.

אטימולוגיה

המילה שריעה משמשת בלשון ומשמעותה אחת משתי המשמעויות: הפירוש הראשון: דרך הישר, ומתוך כך אמרת ה' עליון: "אז קבענו לך דין מן הענין, אז פעל לפיו. , ואל תלך אחר גחמותיהם של אלה שאינם יודעים." המשמעות השנייה: מקור המים הזורמים שאנשים מכינים להשקות את בעלי החיים שלהם, ומתוכו אמירת הערבים, הגמלים חוקקו.

חוק איסלמי

:ישנם שני סוגי חוקים באסלאם

.חוקים אלוהיים, קדושים ובלתי ניתנים לשינוי.

וקי משפט הם מה שנקרא חוק מעשה ידי אדם, שכן הם נתונים לשינויים וביקורת בהתאם לאינטרסים והתפתחויות של אנשים בחיים. בהתבסס על כך, חוקי משפט. צריכים להיות עקביים עם חוקים אלוהיים ולא לסתור את מטרות האסלאם חוק.

מושג החוק האסלאמי

השריעה האסלאמית עם כל מאמץ אנושי שנעשה לבנות חברות, לארגן את ענייני האנשים, לנהל את האינטרסים שלהם, לעודד את שאיפותיהם ולהגשים את שאיפות הדורות שלהם. האחר ולשתף פעולה עם האחר בכל עבודה המשיגה טוב, ביטחון, ביטחון ושלוש לחברות החוק האסלאמי קורא לפעולה אנושית קולקטיבית כדי לקדם יחד את המשימה של המנדט האלוהי המשותף לבנות את כדור הארץ, אלא לבנות את היקום ולכוון חיי אדם הגונים.

החוק האסלאמי דוחה ומכחיש העלבת האחר, פגיעה בקדושת האחר ובידוד מהאחר. לסיכום: מושג החינוך האסלאמי או המשפט האסלאמי יכול להתבהר בהווייתו: מדע חינוכי מובחן בתכלית ובמקור, העוסק בבניית האישיות המוסלמית המשולבת והחברה המוסלמית האידיאלית והכנתה, ומבוסס. על מערכת חינוך עצמאית הנגזרת מעקרונות המשפט האסלאמי, ונשענת במידה רבה על ידע. המציאות ונסיבותיה, וחיובים להיות בה מומחים המשלבים בין מדעי המשפט האסלאמי ומדעי החינוך, כדי שנושאים חינוכיים יטופלו באמצעותה. בצורה [אסלאמית הנכונה והמתאימה לנסיבות הזמן והמקום]

השריעה ומיסוד החיים

התורות האלוהיות מתמקדות בבניית כדור הארץ... וביסוס החיים... כשליחות אנושית משותפת על מנת להשיג: את הדברים הבאים מהחוקים האלוהיים הקבועים:

קדושת החיים

ובטיחות סביבתית, חופש האדם

לכן כל מאמץ אנושי התורם להשגת המטרות הנ"ל הוא מהשריעה.. כי השריעה האסלאמית במילה אחת היא ביסוס החיים אבל מה ההבדל בין עבודתו של מוסלמי לעבודתו של לא מוסלמי בכל הנוגע ליישום המנדט האלוהי המשותף הזה

עקרונית: כל בני האדם שווים במשימת מילוי חובה משותפת זו.. והקריטריון להבחנה ביניהם בעולם הזה הוא ידע ומיומנות, בעוד שההבחנה ביניהם בעולם הבא תלויה בסוג היחסים עם אלוהים הכל יכול.. אבל הדבר החשוב חסד אדונך, ושפע אדונך ביותר הוא האם עבודתם של מוסלמי ולא מוסלמי שווה לאלוהים בעניין זה להקים חיים אינו אסור.

הוד מלכותו צודק ונותן לכל מאמץ אנושי המושקע בבניין הארץ ובהקמת החיים את מלאו, באין מפריע וללא . שם לא יטעו: הפליה בחיי העולם הזה, כדבריו, ברוך שמו

השריעה באסלאם היא הסדרת ענייני החיים, ניהול האינטרסים של אנשים, וכינון הצדק ביניהם.. זה בא בהקשר של ערכי ועקרונות האסלאם הקוראים לבניית הארץ הקמת חיים חופשיים, מכובדים ובטוחים

הוראות שריעה

ההלכה האיסלמית שואבת את פסיקותיה מהקוראן, מהסונה של הנביא ומהקונצנזוס של החוקרים על אחד מפסקי הדין בעידן שלאחר מותו של הנביא מוחמד בן עבדאללה יברכו ה' ויעניק לו שלום כגון הקונצנזוס על הבטחת הנאמנות לאבו בכר כח'ליפות, ומתוך אנלוגיה בהוכחתה תקנת משנה באנלוגיה על פסק דין מקורי למטרה משותפת ביניהם; למשל, הוכחת פשע השמדת כספו של יתום על ידי שריפה, באנלוגיה לפשע השמדתו על ידי אכילה, שנקבע בקוראן. אספן הרס בכל אחד. בנוסף לקבוצת ראיות שבהן קיימת מחלוקת, כגון: רצויות, האינטרסים המוטוריים, באמתלות חוסמות, התמימות המקורית, המנהג הקבוע ואמירת המלווה; כיוון שלא סתר נוסח משפטי, ולא היה דבר סותר אותו מדברי מלווה אחר

קבע גבולות

אחת הבעיות הקיימות היא שיש משפטים, חוקרים ואחרים שמגבילים את המושג "סובלנות שריעה" להקמת הודו. החוד הם עונשים שנקבעו על ידי המחוקק על פשעים ספציפיים, אז המוסלמים התבקשו לחפש חשדות כדי להדוף את בקשתם ולמנוע את יישומם. כשאחד מהם מחליט שהחלת ההלכה האיסלמית היא ביסוס הודו, הוא דוחס את עצמו בכך לסוגיה חלקית שאנו נדרשים, ככל שניתן, לא ליישם

בהתאם לכך, ההבנה הנכונה של הביטוי "לסבול את השריעה" היא לבסס חיים ולהיפטר מאינטרסים של אנשים בצדק ובהגינות המטוס שאנשים משתמשים בו לנסיעותם הוא מהשריעה, ומשדה התעופה ממנו המריא המטוס ומשדה התעופה שאליו הוא נחת, והשירותים והאוויר הקריר והנקי שמהם נהנים הוא מיישום השריעה, וה המכונית, והרחובות המרוצפים שאנשים משתמשים בהם והשירותים המקיפים אותם הם מהשריעה, ומהגשרים. גם מנהרות הן מהשריעה, ואנשי התנועה והרמזור המסדירים את תנועת האנשים ובטיחותם הם מהשריעה, ו אנשי הביטחון השומרים על ביטחון האנשים הם מהשריעה, והאוניברסיטאות, המכונים ובתי הספר הם מיישום השריעה, וכל מה שמקל על חייהם של אנשים ומבטיח את צרכיהם ודואג לאינטרסים שלהם הוא מהשריעה. חוק, רבותי, הוא ביסוס החיים

מערב ויישום השריעה

המערב והלא-מערב, וכל חברה שמתאמצת לבסס את חייהם של אנשים, לארגן את ענייניהם ולהשיג את האינטרסים והביטחון שלהם, היא בהחלט יישום של חוק ה'. חוק ה' מורכב משני חלקים

האמונה, הערכים והמוסר שלי

חלוקה פיזית וניהולית, אמצעים ומיומנויות

למערב בהחלט יש מידה גבוהה של יישום השריעה מבחינת החלק הארצי שלו עם כל הדרישות שלו, אבל מבחינת החלק הדתי אפשר לומר שיש לו פגם בדיוק כמו שהעולם האסלאמי סובל מפגם ב ביצוע של החלק הארצי של השריעה

ישנו משפט מפורסם של השייח' מוחמד עבדו לאחר ביקורו במערב בתחילת המאה העשרים, כאשר נשאל איך ראית את המערב הוא אמר: ראיתי את האסלאם אבל לא ראיתי מוסלמים

והראיה המשפטית מהספר והסונה למשמעות החלת השריעה היא מה שבא בקוראן באמירתו, עליון: "ברא אותך מן הארץ וישב אותך בה". וכלכל אחד מכם עשינו חוק ודרך, ולו רצה ה' היה עושה אתכם לאומה אחת, אבל לבחון אתכם במה שנתן לכם, אז רוץ להיטיב. וְלֹא כִלְכַל יַעַד הוּא הַשׁוֹמֵר שְׁלוֹ, אִז מִירוץ לעשות טובוֹכוֹהוּי אֲנִשִּׁי הַסֵּפֶר, אִינְכֶם עַל שׁוֹם דְּבַר עַד שֶׁתְּקִימוּ אֶת הַתּוֹרָה וְהַבְּשׂוּרָה וְאֵת מַה שֶּׁנִּשְׁלַח אֵלֵיכֶם מֵאֲדוֹנֵכֶם. וְנֹאֵל תִּרְמָה אֲנִשִּׁים בְּדַבְרֵיהֶם, וְאֵל תִּפְגַּע בְּאַרְץ, הַפַּצַּת שְׁחִיתוֹת

באשר לראיות מהסונה: "הטוב שבאנשים הוא זה שמועיל לאנשים". ו"כל הבריאה הם תלויי אלוהים, ולכן

אבו סופיאן אמר: לא ראיתי מישהו אוהב מישהו כפי שבני לווי של מוחמד אוהבים את מוחמד

הדרשה הוכנה על ידי: מג'ד בן סולימאן אלראסי, בעשרים לחודש רבי אל אוואל לשנת 1442, בעיר ג'ובייל שבממלכת ערב הסעודית